

Rapport

Rapport betreffende een klacht over het college van burgemeester en wethouders van Echt-Susteren.

Publicatiedatum

10 september 2014

Rapportnummer

2014/104

Verzoeker klaagt over de wijze waarop een wethouder, lid van het college van burgemeester en wethouders van Echt-Susteren, hem als raadsman van een cliënt heeft bejegend, en waardoor ook de positie van zijn cliënt is benadeeld.

Bevindingen

De positie van verzoeker

Verzoeker is advocaat. Als gemachtigde trad hij op in diverse procedures namens zijn cliënt in een geschil met de gemeente Echt-Susteren. Verzoekers cliënt ondervindt overlast en schade van het (bedrijfs)verkeer op de onverharde weg langs de woning. In verband hiermee zijn bij het college van burgemeester en wethouders verzoeken om handhavend op te treden en een verzoek om een planschadevergoeding ingediend, en is de gemeente aansprakelijk gesteld voor materiële schade aan de eigendommen van de cliënt.

De aanleiding tot het indienen van een klacht

Verzoeker diende per brief van 5 december 2012 een klacht in bij de burgemeester van Echt-Susteren over het optreden van een wethouder op 21 november 2012. Deze wethouder is niet als portefeuillehouder bij de procedures betrokken.

Verzoeker lichtte zijn klacht toe met het volgende:

"Onlangs ontving mijn cliënt een telefonische uitnodiging van wethouder (â€!) om eens te komen praten over de situatie. Hiertoe werd een afspraak gemaakt op 21 november 2012 te 15.30 uur te Uwen gemeentehuize. Aangezien ik, zoals gezegd steeds als gemachtigde van cliënt in procedures heb opgetreden, heb ik cliënt bij gelegenheid op diens verzoek begeleid op 21 november 2012.

De bejegening en handelwijze door wethouder (â€!) die mij alstoen ten deel viel, was ver ondermaats, onheus en ronduit onprofessioneel. De beginselen van behoorlijk bestuur en bestuurlijke betamelijkheid werden door de wethouder met voeten getreden.

Op denigrerende toon werd mij te verstaan gegeven dat ik niet welkom was en dat de wethouder alleen met mijn cliënt wenste te spreken. Ook nadat ik mijn rol als gemachtigd advocaat in deze benadrukt en uitgelegd had, bleef de wethouder (op schofferende) wijze afgeven op mijn positie en deelde mede dat indien mijn cliënt niet bereid zou zijn om met hem alleen te spreken, alle deuren

dicht bleven wat de gemeente Echt-Susteren betreft en dat dan wel geprocedeerd zou worden tot het bittere eind. Onder protest tegen deze onoorbare dwang, c.q. bedreiging, heb ik toen in het belang van cliënten besloten om de ruimte te verlaten en weg te gaan. Met cliënten heb ik afgesproken dat hij mij later zou informeren."

Verder stelde verzoeker dat toen hij de wethouder er op wees dat het niet juist was dat de juridisch medewerker van de gemeente wel aanwezig zou zijn, de wethouder hem toezegde dat deze medewerker ook zou vertrekken. De medewerker verliet daarop samen met verzoeker het vertrek, maar naderhand vernam hij van zijn cliënt dat die medewerker vervolgens toch weer bij de bespreking was betrokken.

Volgens verzoeker is zijn cliënt door de wethouder en de medewerker aangespoord om akkoord te gaan met een regeling en hebben zij er nadrukkelijk bij hem op aangedrongen dat hij zijn verzoeken om handhavend op te treden nog dezelfde avond per e-mail zou intrekken.

De klachtbehandeling

Het college van burgemeester en wethouders van Echt-Susteren informeerde verzoeker per brief van 5 februari 2013 over zijn besluit om de klacht conform het advies van de klachtbehandelaar, i.c. de burgemeester, ongegrond te verklaren.

Het advies bevat een kort verslag van de verklaringen op de hoorzitting van 22 januari 2013.

Wat betreft de verklaringen op de hoorzitting

Verzoeker bracht in aanvulling op zijn klachtbrief naar voren, dat hij uitvoerig had overlegd met zijn cliënt en dat deze zijn beleving van het gebeurde had bevestigd. Volgens verzoeker had de wethouder hem ook op een heuse en fatsoenlijke wijze kunnen meedelen dat hij niet welkom was bij het gesprek, en bleek uit zijn wijze van communiceren dat hij, en daarmee ook zijn cliënt niet serieus zijn genomen. Verder wees hij nog eens op de aanwezigheid van de juridisch medewerker bij het gesprek, hoewel hem was toegezegd dat dit niet zou gebeuren.

Verzoekers cliënt verklaarde dat hij na een informeel gesprek met de wethouder door een secretaresse telefonisch was uitgenodigd voor een vervolggesprek op het gemeentehuis. Omdat de secretaresse hem zei dat de juridisch medewerker ook bij het gesprek zou zijn, en vanwege zijn eerdere ervaringen met de gemeente had hij vervolgens zijn advocaat gevraagd om ook het gesprek bij te wonen. Hij voegde daaraan toe, dat hij vanwege de aanwezigheid van de juridisch medewerker veronderstelde dat het om een formeel gesprek zou gaan.

De betrokken wethouder verwees naar zijn schriftelijke reactie op de klacht en gaf aan dat het hem speet als zijn forse postuur en luide stem verzoeker had geïntimideerd, maar dat hij het gesprek met de beste bedoelingen was aangegaan.

In zijn schriftelijke reactie verklaarde de wethouder onder meer dat hij in augustus 2012 op uitnodiging van een gemeenteraadslid was gaan kijken naar een aantal overlastsituaties, die mogelijk eenvoudig konden worden opgelost. Eén daarvan betrof het probleem van verzoekers cliënt. In het gesprek dat hij op 8 oktober 2012 met deze cliënt had bleek al snel dat er een veel groter

probleem lag, in verband waarmee hij al jaren met de gemeente een conflict had. Met de burgemeester, de portefeuillehouder van deze kwestie in het college en enkele ambtenaren was de mogelijkheid van een praktische oplossing besproken. Het tweede gesprek met verzoekers cliënt was bedoeld om te weten te komen in hoeverre hij aan die oplossing mee zou werken dan wel of de voorkeur aan verder procederen zou geven.

De aanwezigheid van de juridisch medewerker bij dat gesprek was gewenst om te kunnen beoordelen of eventuele wensen van verzoekers cliënt ook juridisch haalbaar waren.

Volgens de wethouder was hij verbaasd dat op het afgesproken tijdstip ook verzoeker meekwam, zich aan hem voorstelde en aandienende als advocaat en meedeelde dat hij het gesprek zou voeren. Hij had de advocaat daarop meegedeeld dat hij hem niet kende, niet had uitgenodigd en dat deze waarschijnlijk veronderstelde dat sprake was een zitting met een juridisch, formeel karakter die tot harde resultaten zou moeten leiden, terwijl het de bedoeling slechts was om te horen of er een opening naar een praktische oplossing mogelijk was. Dat zou dan vervolgens moeten worden besproken met de andere portefeuillehouders.

De advocaat weigerde gevolg te geven aan zijn verzoek om de kamer te verlaten,

waarop de wethouder opnieuw had getracht hem de bedoeling van het gesprek uit te leggen. Omdat de advocaat stelde dat er een ongelijke situatie zou ontstaan als de juridisch medewerker zou blijven bood hij aan dat deze eveneens de kamer zou verlaten. Dat is vervolgens gebeurd.

Verzoekers cliënt verklaarde desgevraagd dat hij en zijn eveneens aanwezige echtgenote het gesprek toch wilden voortzetten. De wethouder stelde dat hij hen heeft geprobeerd duidelijk te maken dat hij niet begreep waarom de advocaat was meegevraagd, en dat hij slechts de bedoeling had hen te helpen. Hij wees er daarbij ook op, dat niet hij bevoegd was maar zijn collega-portefeuillehouders.

In het gesprek heeft verzoekers cliënt het probleem nog eens uiteengezet, met als conclusie dat er geen echte oplossing mogelijk is. Verzoekers cliënt gaf wel aan dat na enkele voorlopige aanpassingen twee van de drie toen lopende procedures niet meer nodig waren, zodat hij deze verzoeken kon intrekken.

Omdat het hem goed leek dat een derde van een in te dienen schriftelijk verzoek op de hoogte zou zijn, zodat duidelijk zou zijn dat de beleving van het gesprek door beide partijen overeenkwam is met instemming van verzoekers cliënt de juridisch medewerker erbij gevraagd, omdat deze als enige van de hele situatie op de hoogte was. Volgens de wethouder was het achteraf bezien beter geweest om dat aan de burgemeester of een andere wethouder te vragen.

Op zijn verzoek formuleerde de juridisch medewerker vervolgens voor verzoekers cliënt hoe zijn verzoek aan het college zou kunnen luiden. In verband hiermee gaf de medewerker tevens zijn e-mailadres.

In reactie op vragen van de klachtbehandelaar verklaarde verzoeker voorts, dat hij er niet mee bekend was dat de betrokken wethouder niet de portefeuillehouder was en dat dit voor het gesprek ook niet relevant was omdat hij aan de uitnodiging de verwachting mocht ontlenen dat de wethouder ten minste bevoegd was om te overleggen.

Verzoekers cliënt verklaarde dat hij zijn advocaat had uitgenodigd omdat hij hoopte op een definitieve oplossing van de geschillen. Hem was door de wethouder op 8 oktober 2013 gezegd dat het volgende gesprek informeel zou zijn, maar omdat daar een jurist aanwezig zou zijn, had hij aangenomen dat het toch om een formeel gesprek ging.

Verder wees verzoeker er op, dat het zeer gebruikelijk is dat de advocaat een rol heeft bij een minnelijke schikking van een juridisch geschil en dat diens aanwezigheid bij een informeel overleg een grote toegevoegde waarde kan hebben. Volgens verzoeker is zijn cliënt door de gang van zaken een goede regeling onthouden.

De betrokken wethouder stelde al jaren goed bekend te zijn met verzoekers cliënt, en als wethouder in een dorpsgemeente toegankelijk te willen zijn voor de inwoners. Verzoeker merkte hierbij op, dat de wethouder een bestuurder is, en dat er aan zijn cliënt uiteindelijk concrete voorstellen zijn gedaan, hoewel de wethouder wist dat zijn cliënt door hem als advocaat werd bijgestaan. Het had dan ook op de weg van de gemeente gelegen om hem in te schakelen.

Verzoekers cliënt verklaarde verder dat de problemen met het verkeer zijn blijven bestaan en dat hij had vernomen dat de gemeente het bedrijf dat de weg gebruikt een exploitatievergunning had verleend, hetgeen hem bevestigde in zijn mening dat hij ernstig is benadeeld.

Wat betreft het gedrag van de wethouder tegenover zijn advocaat verklaarde verzoekers cliënt dat deze zich niet anders had gedragen dan anders en altijd zeer informeel is.

Wat betreft de overwegingen en het advies van de klachtbehandelaar

De klachtbehandelaar benadrukte dat de ervaring van een bejegening vaak subjectief is. De betrokken wethouder heeft zich informeel opgesteld, maar verzoekers cliënt, diens echtgenote en de juridisch medewerker betitelden dit niet als onheus of onfatsoenlijk. De wethouder heeft op de hoorzitting zijn excuses aangeboden indien hij verzoeker door zijn forse gestalte en stemgeluid had geïntimideerd. Er zijn geen scheldwoorden gebruikt.

De klachtbehandelaar achtte het daarom niet aannemelijk dat de wethouder zich tegenover verzoeker onbetamelijk had gedragen of niet correct had opgesteld.

Wat betreft de verdere gang van zaken overwoog de klachtbehandelaar dat er diverse juridische procedures tussen de gemeente en verzoekers cliënt liepen, en dat het gesprek van 21 november 2012 was bedoeld om te bezien of een minnelijke schikking mogelijk was. Op de hoorzitting bleek dat verzoekers cliënt en de wethouder beiden de formaliteit van het gesprek anders interpreteerden en dat leidde ertoe dat verzoekers cliënt zijn advocaat en gemachtigde meenam.

De betrokken wethouder was daar vooraf niet over bericht.

Het is niet ongebruikelijk dat een advocaat een rol kan hebben bij het treffen van een minnelijke regeling. De wethouder heeft echter uitgelegd waarom hij voorstander was van een gesprek zonder juristen. Dat de juridisch medewerker bij de afsluiting van dat gesprek weer aanwezig was doet daar niet aan af, omdat hij alleen de conclusie van verzoekers cliënt en de wethouder heeft aangehoord.

Volgens de klachtbehandelaar was hierbij van belang dat verzoekers cliënt wist dat deze wethouder

niet de portefeuillehouder was en dat hij als dorpspoliticus invulling geeft en belang hecht aan de ombudsfunctie van een lokale bestuurder.

Verzoekers cliënt is in overweging gegeven om het college te verzoeken om een aantal maatregelen te treffen, waarna twee van de vier lopende procedures zouden kunnen worden beëindigd. Dat is uiteindelijk niet gebeurd. Volgens de aanwezigen bij het gesprek is er ook geen druk uitgeoefend. Verzoekers cliënt is door het gesprek niet in een andere positie geraakt en hem is de mogelijkheid tot verder procederen niet ontnomen.

De klachtbehandelaar concludeerde dat de beginselen van fair play en equality of arms, dan wel het rechtszekerheidsbeginsel niet zijn geschonden.

Beoordeling

Het beginsel van fair-play houdt in, dat de overheid de burger de mogelijkheid geeft om zijn procedurele kansen te benutten en daarbij zorgt voor een eerlijke gang van zaken.

Van een bestuursorgaan mag dus een houding worden verwacht, waarbij aan een burger de gelegenheid wordt gegeven zijn standpunt naar voren te brengen en te verdedigen, en het daaraan mogelijk tegenovergestelde standpunt van het bestuursorgaan zelf of van anderen te weerleggen.

In dit geval gaat het om een geschil van een burger met de gemeente over de overlast en schade die hij ondervindt als gevolg van het bedrijfsverkeer op de onverharde weg nabij zijn woning. Dat geschil heeft geleid tot diverse procedures, in verband waarmee verzoeker een advocaat in de arm heeft genomen.

Die keuze is goed voorstelbaar. Een geschil als waar het in dit geval om gaat, en het voeren van procedures vraagt niet zelden een kennis van zaken en een inzicht dat de gemiddelde burger niet of niet voldoende bezit. Het ligt dan voor de hand dat advies en bijstand wordt gevraagd aan een juridisch deskundige zoals een advocaat.

In het geval dat een burger in een bestuursrechtelijke procedure zijn belangen laat behartigen door een advocaat mag het in die procedure betrokken bestuursorgaan de vertegenwoordiging door een advocaat niet weigeren (artikel 2:2, lid 1 en lid 3, Algemene wet bestuursrecht).

Verzoekers klacht betreft het feit dat een wethouder, een lid van het college van burgemeester en wethouders van Echt-Susteren, heeft geweigerd om hem als advocaat aanwezig te laten zijn bij een gesprek met zijn cliënt. Volgens het college was het de bedoeling van deze wethouder om in een informeel gesprek te bezien of een oplossing kon worden gevonden, zodat de (toen) lopende procedures konden worden beëindigd.

De Nationale ombudsman hanteert bij de beoordeling van klachten over onder meer handavingskwesaties en schadeclaims een aantal vaste uitgangspunten. Zo moet de burger weten waar hij aan toe is als hij de overheid vraagt om handhavend op te treden. Daarbij past dat de overheid samen met hem zoekt naar een snelle en informele oplossing van het probleem. De overheid dient voorts na te gaan welk conflict er achter een claim schuil gaat. Juridische procedures moeten zoveel mogelijk worden vermeden. Effectief onderhandelen of bemiddeling kan daarbij een goed hulpmiddel zijn.

In het geval van verzoekers cliënten ging het om een kwestie die al jaren speelde en liepen er diverse procedures, waarin verzoeker zich liet vertegenwoordigen door een advocaat. De mogelijke beëindiging van deze procedures, in ieder geval de behandeling van de verzoeken om handhaving, was onderwerp van het door het college als informeel aangeduide gesprek.

Het valt te waarderen dat van gemeentezijde het initiatief is genomen om te bezien of aan het geschil mogelijk op een voor beide partijen acceptabele wijze een einde kon worden gemaakt.

Het college, c.q. de juridische ondersteuning van het college, had kunnen weten dat verzoeker een advocaat had die namens hem als gemachtigde zijn belangen behartigde. Het had dan ook in de rede gelegen deze gemachtigde als eerste te benaderen met een voorstel voor een gesprek. Dat is niet gebeurd.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat er geen enkele reden was voor de betrokken wethouder om de aanwezigheid van verzoeker als raadsman van zijn cliënten te weigeren toen bleek dat verzoeker door zijn cliënten was meegenomen. Het was weliswaar beter geweest dat verzoeker van tevoren had meegedeeld dat hij zijn advocaat zou meenemen, maar dat hij dat niet had gedaan mocht geen reden zijn om verzoeker niet toe te laten.

Verzoeker kan verder worden gevolgd in zijn standpunt dat zijn cliënten door deze gang van zaken is benadeeld. Een gesprek, hoe informeel bedoeld ook, over een oplossing en een beëindiging van procedures waarin verzoeker als gemachtigde optrad, had in zijn bijzijn gehouden moeten worden. Verzoekers cliënten is door de afwezigheid van de raadsman bij dat gesprek beperkt in zijn mogelijkheden om zijn belangen te behartigen. Uit de gang van zaken na het gesprek kan worden opgemaakt dat dit het vertrouwen van verzoekers cliënten in opstelling van de gemeente geen goed heeft gedaan.

De onderzochte gedraging van de betrokken wethouder, die wordt aangemerkt als een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Echt-Susteren is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Echt-Susteren is gegrond, wegens strijd met het vereiste van fair-play.

De Nationale ombudsman,

mr. F.J.W.M. van Dooren,

waarnemend ombudsman